

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-58/05)

(2005/C 93/23)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 10 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez L. Ströma van Liera i N. Yerrell, działających w charakterze pełnomocników z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Szwecji.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2000/79/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA), a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 3 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 1 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 01.12.2000, str. 57.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia, z dnia 14 grudnia 2004 r., w sprawie WWF Italia i in. przeciwko Regionowi Lombardii

(Sprawa C-60/05)

(2005/C 93/24)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 10 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy), z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie WWF Italia i in. przeciwko Regionowi Lombardii, z udziałem Associazione migratoristi italiani w charakterze inwenienta.

Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) czy dyrektywę 79/409/EWG⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że bez względu na ustanowiony przez krajowe porządki prawne wewnętrzny podział kompetencji między państwo a regiony, Państwa Członkowskie mają obowiązek ustanowienia przepisów dokonujących transpozycji w zakresie wszystkich sytuacji, które dyrektywa ta uznaje za zasługujące na ochronę, w tym w szczególności w odniesieniu do gwarancji, aby limit odstrzału w drodze wyjątku nie przekraczał małych ilości, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. c);
- 2) czy – w odniesieniu konkretnie do liczbowego limitu odstrzału w drodze wyjątku – dyrektywę 79/409/EWG należy rozumieć w ten sposób, że krajowe przepisy dokonujące transpozycji powinny odwoływać się do określonego lub możliwego do określenia parametru, ustalanego przez wykwalifikowane organy technicznym, tak aby dokonywanie odstrzału w drodze wyjątku odbywało się na podstawie wskaźników, które w sposób obiektywny ustalają jego nieprzekraczalny poziom liczbowy w obrębie kraju czy regionu, mając przy tym na względzie różne potencjalnie występujące warunki środowiskowe;
- 3) czy przepis krajowy zawarty w art. 19 bis ustawy nr 157/92 – zwracając się do INFS o określenie w sposób niewiążący tego typu parametru, nie przewidując jednak postępowania między regionami właściwego do uzgodnienia w sposób wiążący rozdzielenia dla każdego gatunku liczbowego limitu odstrzału w drodze wyjątku, tak, aby na poziomie krajowym stanowił on małą ilość – stanowi właściwą transpozycję art. 9 dyrektywy 79/409/EWG;

4) czy procedura kontrolna dotycząca zgodności z przepisami wspólnotowymi dozwolonych przez regiony włoskie limitów ostrzału w drodze wyjątku, o których mowa w art. 19 bis ustawy nr 157/92, poprzedzona etapem upominawczym, a zatem zależna od technicznych terminów koniecznych do przyjęcia i publikacji decyzji, gdy w tym czasie obowiązuje już kalendarz krótkoterminowy, który zezwala na sam odstrzał, jest w stanie zagwarantować skuteczne stosowanie dyrektywy 79/409/WE.

(¹) Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-66/05)

(2005/C 93/25)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 14 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Denisa Martina i Pietera van Nuffela przeciwko Królestwu Niderlandów.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Królestwo Niderlandów uchybiło swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (¹) obliczając wysokość składek na ubezpieczenie zdrowotne z uwzględnieniem emerytur wypłacanych na podstawie przepisów innego Państwa Członkowskiego niż Niderlandy;
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty—

Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) (ogólna ustawa w sprawie kosztów choroby) reguluje przejście kosztów leczenia, pielęgnacji i opieki w przypadku poważnych długotrwałych chorób lub kalectwa. Wszystkie osoby mające miejsce zamieszkania na obszarze Niderlandów są ubezpieczone. Chodzi więc o pewien rodzaj „ubezpieczenia społecznego”. Na

podstawie Wet Financiering Volksverzekering (ustawa w sprawie finansowania ubezpieczenia społecznego) wszyscy ubezpieczeni są zobowiązani do uiszczenia składek. Składka ta jest obliczana na podstawie całkowitego dochodu.

Przepisy te mają skutek tego rodzaju, że osoba, która zamieszkuje w Niderlandach i tam otrzymuje zarówno emeryturę niderlandzką oraz emeryturę na podstawie przepisów innego Państwa Członkowskiego, w myśl AWBZ jest ubezpieczona od szczególnych kosztów choroby, ale również zobowiązana do uiszczania składek. W obliczeniu tej składki uwzględniono obydwie otrzymywane przez nią emerytury.

Zdaniem Komisji art. 33 ust. 1 rozporządzenia dopuszcza jedynie, aby przy obliczeniu tej składki uwzględniana była jedynie emerytura otrzymywana na podstawie przepisów niderlandzkich. Zdaniem Niderlandów dopuszczalne jest uwzględnienie całkowitego dochodu [ubezpieczonego], włączając emeryturę, którą ubezpieczony otrzymuje na podstawie przepisów innego Państwa Członkowskiego.

(¹) Dz.U. L 149 z dnia 5.7.1971, str. 2, zmienione i zaktualizowane przez rozporządzenie (WE) nr 118/97 (Dz.U. L 28 z dnia 30.1.1997, str. 1) i ostatnio zmienione przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 631/2004 (Dz.U. L 100 z dnia 6.4.2004, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgerichts München (Niemcy), wydanym dnia 1 lutego 2005 r., w sprawie wspólnie zamieszkujących Jörga i Stefanie Wollny przeciwko Finanzamt Landshut

(Sprawa C-72/05)

(2005/C 93/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgerichts München (Niemcy), wydanym w dniu 1 lutego 2005 r. w sprawie wspólnie zamieszkujących Jörga i Stefanie Wollny.